همانطور که مستحضرید ، سطح کیفی گزارشگری مالی بعنوان میوه و خروجی سیستم حسابداری فارغ از پیاده سازی ERP و شبه ERP ، برای حفظ تداوم فعالیت ، رقابت پذیری در بازار و حفظ و توسعه سهم بازار ، لازم ، ضروری و با اهمیت است .

واحد حسابداری پویا با وجود مدیرانی متخصص با طرز فکر سیستمی ، باعث افزایش سطح کیفی گزارشگری مالی میگردد .

گزارشگری مبتنی بر میزان ارزندگی و بازدهی (MIS) مشتریان ، تامین کنندگان ، محصولات و خدمات ، سرمایه گذاری و نظایر آن علاوه بر صورتهای مالی عادی ، تاثیر گذار بر تصمیمات مدیران و به نوعی ابزاری برای تصمیم گیری و تصمیم یاری برای مدیران خواهد بود .

گزارشگری مبتنی بر سنجش تصمیمات و طرحها قبل از اجرا (DSS) ، تاثیرات تصمیمات بر بازدهی محصولات و خدمات و در نهایت تاثیرات در بازدهی سرمایه گذاری را نمایان میکند .

تعریف سطح انتظار مدیران ارشد و به ویژه مدیریت عامل از کیفیت گزارشگری مالی ، تاثیر بسزایی در تدوین چنین گزارشاتی دارد و به تبع چنین انتظاراتی ، تیم و هرم حسابداری مطابق با چنین انتظاراتی ، شکل خواهد گرفت .

عدم وجود و تعریف چنین انتظاراتی ، واحد حسابداری را از واحدی نظارت گر به واحدی صرفاً داده پرداز و روزمره کار تبدیل میکند و به تبع آن گزارشات ساده مالی بدون توجه به میزان ارزندگی ، بازدهی و تبعات تصمیمات مدیران ، تدوین و گزارشگری خواهد شد و به تدریج و به مرور زمان ، سهم بازار بنگاه اقتصادی ، سرمایه در گردش و نرخ بازدهی سرمایه ، کوچک و کوچکتر خواهد شد .

برای نیل به چنین هدفی ، مدیریت عامل و هیات مدیره هر بنگاه اقتصادی ضمن مشورت با مدیر مالی و یا مشاور مالی اقتصادی میبایست و الزاماً نسبت به تعریف فیلدها و گزارشات مورد نیاز و اهداف گزارشگری اقدام نموده و ضمن تدوین و عملیاتی نمودن آن ، قطع به یقین بتدریج ، کیفیت گزارشگری افزایش و کالیبره خواهد شد بنابراین اولین مرحله در جهت نیل به چنین هدف مهمی ، آگاهی از اهمیت چنین گزارشاتی نزد مدیران ارشد احساس میشود به ویژه در شرایط بحران اقتصادی که متاسفانه مشمول همه کشورهای این کرهٔ خاکی شده است .